

Miljöstudenter provar konst i Högakusten-landskapet

Under helgen 29 september - 2 oktober deltog ett tjugofemtal studenter från Uppsala Universitet i en workshop i landskapskonst i Nordingrå. Arrangörer var Järnsta Kulturförening och det var andra hösten i rad som universitetet lade denna konstkurs i Järnsta kulturhus. Studenterna läser vid Cemus, Centrum för miljö och utvecklingsstudier vid Uppsala Universitet, där man prövar på olika tvärvetenskapliga projekt. Ett av dessa är att försöka se förbindelser mellan natur, miljö och estetik. Det konstnärliga perspektivet kan ge nya infallsvinklar och ny förståelse för naturmiljöns betydelse och värde för människan. Workshopen är upplagd i två delar som flätas in i varandra. I år startade arkeologen Bengt-Ove Viklund med en föreläsning om och en exkursion till ett par intressanta historiska boplatser vid Skuleskogens naturreservat. Det märkliga vid besök i ostörd natur är den plötsliga tidlöshet som uppstår. Även om vi befinner oss i 2000-talet skulle det lika gärna kunna vara 1700-talet, landskapets utseende är i stort sett sig likt och det leder osökt till reflektioner kring naturens mystik och rituella betydelse för människan. Efter den historiska återblicken åkte deltagarna tillsammans med de konstnärliga ledarna Jan K Persson och Dag Wallin ut till havet och det högstämnda naturreservatet Rotsidan. Där provade man på olika sätt att visuellt gestalta sina upplevelser av detta landskap. Eftersom Rotsidan är ett naturskyddat område var man noga med att bara använda material som inte gjorde åverkan på miljön. Det är ju också en viktig vinkling på konstnärlig etik. Det fanns ändå gott om uppslag och det var inte svårt att hitta material att använda vid stranden, som stenar, lösa kvistar, löv, kottar, drivved och annat smått och gott. Några hittade förbrända stockar med kol vilka man kunde rita med. Man hade också med sig vattenlöslig pulverfärg som lätt kunde tvättas bort efteråt. Plus snören, ståltråd, papper, textila material och olika verktyg. Men hur skulle man lösa uppgiften? Alla som varit på Rotsidan vet att miljön där i sig är som ett enda stort konstverk, det stora högstämnda havet, de röda stenarna, de långsträckta platta klipporna, vinden, vågorna... Det har också inspirerat många besökare tidigare att skapa små egna personliga meddelanden eller konstverk som fortfarande finns kvar. I den här workshopen var ambitionen kanske mera komplex men inför den konstnärliga uppgiften skiljer den sig knappast från vilken nyfiken och lekande strategi som helst. Arbetet genererade snart olika idéer som löpte vidare mot ett antal både små och större mer eller mindre spontana installationer. Flera av resultaten var av överraskande hög nivå med tanke på den korta förberedelse tiden. På kvällen gjordes en genomgång av allt där var och en fick berätta om sina tankar kring arbetet, innan den informella utställningen revs och Rotsidan återgick till sin egen magistrala konst. Projekt av det här slaget understryker vikten av möten mellan vetenskap och konst. Konsten kan öppna fönster mot det oväntade och förvånande där vetenskapen knappast trodde att det fanns något fönster. Och ändå handlar det kanske om ett fönster som hela tiden är vidöppet.

Text och bilder: **Jan K Persson**